

WYROK
z dnia 11 maja 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 maja 2015 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 kwietnia 2015 r. przez wykonawcę: **Voxel S.A w Krakowie (30-663), ul. Wielicka 265** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Samodzielny Publiczny Centralny Szpital Kliniczny w Warszawie (02-097), ul. Banacha 1a**

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę: **Voxel S.A w Krakowie** i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę: **Voxel S.A w Krakowie** tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2. zasądza od wykonawcy: **Voxel S.A w Krakowie** na rzecz zamawiającego: **Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego w Warszawie** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) obejmującą koszty wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Warszawie**.

Przewodniczący:

2

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „*Dostawa radiofarmaceutyku*” zostało wszczęte przez Samodzielny Publiczny Centralny Szpital Kliniczny w Warszawie, zwany dalej Zamawiającym. Ustalona przez Zamawiającego wartość zamówienia, zgodnie z informacją zawartą w piśmie doręczonym Prezesowi Izby w dniu 24 kwietnia 2015 r. oraz w pkt 2.2 protokołu postępowania, przekraczała kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2014/S 202-356892) w dniu 21 października 2014 r.

W dniu 22 kwietnia 2015 r. odwołanie wniósł wykonawca: Voxel S.A. w Krakowie, zwany dalej Odwołującym.

Odwołanie zostało wniesione wobec uznania przez Zamawiającego za najkorzystniejszą oferty złożonej przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Biont a.s. w Bratysławie (Słowacja) oraz Monrol Poland Ltd. sp. z o.o. w Warszawie, zwanych dalej łącznie Konsorcjum B-M oraz wobec zaniechania odrzucenia tej oferty pomimo tego,

że zawiera ona rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia. Odwołujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie:

1. „art. 90 ust. 2 Pzp poprzez błędną ocenę złożonych przez Konsorcjum Biont-Monrol wyjaśnień dotyczących ceny oferty, a złożonych w trybie art. 90 ust. 1 Pzp,
2. art. 87 ust. 1 pkt 4 Pzp i 90 ust. 3 Pzp poprzez błędną ocenę oferty Konsorcjum Biont-Monrol i wyjaśnień złożonych przez tego wykonawcę w trybie art. 90 ust. 1 i 2 Pzp i zaniechanie odrzucenia tej oferty jako zawierającej rażąco niską cenę”.

Zdaniem Odwołującego do rozpoznawanej sprawy zastosowanie winny znaleźć przepisy ustawy Pzp odnoszące się materii rażąco niskiej ceny w brzemieniu, które uzyskały po dniu 19 października 2014 r. Stawiane przez siebie zarzuty oparł on na poczynionym spostrzeżeniu, że cena zaoferowana przez Konsorcjum B-M „jest niższa o ponad 50%

od wartości szacunkowej zamówienia”, a także na przekonaniu, że skierowanie przez Zamawiającego do wykonawcy wezwania w trybie art. 90 ustawy Pzp „tworzy domniemanie, że zaproponowana w ofercie cena nosi znamiona ceny rażąco niskiej, a zatem dowód na twierdzenie przeciwne spoczywa na wykonawcy”. Zdaniem Odwołującego wyjaśnienia złożone przez Konsorcjum B-M były „niezwykle lakoniczne, ogólnikowe. Brak jest w nich wskazania jakie występują koszty składowe produkcji i dystrybucji oferowanego radiofarmaceutyku.” Podkreślał przy tym, że „bez znaczenia pozostaje także odniesienie się przez Konsorcjum Biont-Monroi do cen innych ofert, albowiem wykonawca wezwany do złożenia wyjaśnień ma obowiązek precyzyjnego wskazania jakie elementy oferty mają wpływ na jego cenę, a nie porównywania swojej oferty do innych ofert”.

Uwzględniając podniesione zarzuty, Odwołujący wnosił o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, powtórzenia czynności badania i oceny ofert, odrzucenia oferty złożonej przez Konsorcjum B-M i wybór jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Odwołującego.

W dniu 24 kwietnia 2015 r. Prezesowi Izby zostało doręczone zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego złożone w imieniu Konsorcjum B-M. Zostało ono podpisane przez Pana M. L. . Powoływał się on na przedstawione Izbie pełnomocnictwo z dnia 19 grudnia 2014 r. udzielone mu w imieniu obu konsorcjantów przez Panią H. D. . Umocowanie do działania dla Pana M. L. nie zostało w sposób wyraźny ograniczone w czasie. Wraz ze zgłoszeniem przystąpienia zostały złożone również dwa kolejne pełnomocnictwa, udzielone m.in. Pani H. D. w dniu 19 grudnia 2014 r. przez poszczególnych konsorcjantów. Każdy z tych dwóch dokumentów obejmował umocowanie pełnomocnika do „udzielania pełnomocnictwa substytucyjnego w zakresie objętym niniejszym pełnomocnictwem”. W każdym też zawarto następujące zastrzeżenie: „pełnomocnictwo jest ważne od chwili podpisania niniejszego dokumentu do dnia 31.02.2015 r.” W ocenie Izby, tak przedstawiony ciąg pełnomocnictw nie potwierdzał tego, że Pan M. L. był w dniu 24 kwietnia 2015 r. umocowany do dokonania w imieniu Konsorcjum B-M zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego. Udzielone mu pełnomocnictwo substytucyjne podzieliło bowiem los pełnomocnictwa głównego, na podstawie którego zostało ono wystawione, i utraciło ważność z dniem 28 lutego 2015 r. – jak powszechnie bowiem wiadomo miesiąc luty miał w roku 2015 dni 28, nie zaś 31, jakby to wynikać miało z literalnej treści pełnomocnictwa, stąd też Izba uznała, że wolą mocodawców było udzielenie każdego z dwóch pełnomocnictw do ostatniego dnia tego miesiąca, a więc do 28 lutego. Izba

podejmując takie rozstrzygnięcie uwzględniła pogląd wyrażony w orzeczeniu wydanym w sprawie KIO 1936/13, KIO 1943/13, KIO 1954/13: „udzielenie dalszego pełnomocnictwa jest czynnością prawną dokonaną w imieniu mocodawcy i z bezpośrednim skutkiem prawnym dla reprezentowanego, co oznacza powstanie stosunku prawnego pełnomocnictwa między mocodawcą a substytutem. Wynika to m. in. z przepisu art. 107 kodeksu cywilnego wskazującego, że dalszy pełnomocnik jest ustanawiany „dla mocodawcy”. Zakres

umocowania przy pełnomocnictwie substytucyjnym może być identyczny jak w przypadku pełnomocnictwa głównego lub też może być od niego węższy, nie może być jednak szerszy, niż w pełnomocnictwie głównym, ponieważ pełnomocnik główny nie może przenieść na pełnomocnika substytucyjnego więcej uprawnień niż sam posiada. W ocenie składu orzekającego zakresem pełnomocnictwa jest w rozpatrywanym przypadku także okres obowiązywania pełnomocnictwa. Skoro wolą mocodawcy było, aby po upływie wyznaczonego terminu pełnomocnictwo wygasło uzasadnione jest stwierdzenie, że wola ta jest taka sama w stosunku do dalszych pełnomocników. Zdaniem Izby był prawny pełnomocnictwa substytucyjnego jest związany z istnieniem podstawowego pełnomocnictwa, o ile nie zachodzą inne okoliczności wskazujące na odmienną wolę mocodawcy w tym zakresie.” Pogląd ten został zaakceptowany przez Sąd Okręgowy w Warszawie (sprawa V Ca 3201/13), który rozpoznawał skargę od tegoż wyroku Izby.

Uwzględniając powyższe, Izba wywiodła z treści przedstawionych wraz ze zgłoszeniem przystąpienia pełnomocnictw, że każdy z konsorcjantów, zastrzegając wyraźnie, że pełnomocnictwa substytucyjne mogą zostać udzielone jedynie „w zakresie objętym niniejszym pełnomocnictwem”, przesądził jednocześnie o tym, że ewentualny substytut nie będzie mógł go zastępować dłużej, niż przewidziano to w stosunku do pełnomocnictwa głównego. Stąd też, w ocenie Izby, nie zostało wykazane, aby Pan M. L. był uprawniony do działania w imieniu Konsorcjum B-M po dniu 28 lutego 2015 r. Zauważyć przy tym należy, iż przepisy ustawy Pzp nie znają instytucji wezwania do uzupełniania zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego. Odpowiednie przepisy ustawy Pzp (art. 187 ust. 3-7 ustawy Pzp), na zasadzie wyjątku, dopuszczają jedynie – w określonych w nich okolicznościach – uzupełnienie odwołania. Stąd też zgłoszonego w imieniu Konsorcjum B-M przystąpienia, w ocenie Izby, nie można było uznać za skuteczne, a samego wykonawcy za uczestnika postępowania odwoławczego.

Skład orzekający Izby wykluczył to, aby spełniona została którakolwiek z przesłanek odrzucenia odwołania ustanowionych w art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

3

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie, z uwzględnieniem stanowisk stron, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, przysługiwało prawo wniesienia odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Zamawiającego.

Izba postanowiła zaliczyć w poczet materiału dowodowego dokumenty przekazane przez Zamawiającego w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Izby i poświadczone za zgodność z oryginałem, a także te, które zostały złożone przez niego w toku rozprawy przed Izbą.

Mając na celu ocenę zasadności zarzutów podnoszonych w odwołaniu, Izba ustaliła, że zgodnie z wnioskiem z dnia 29 września 2014 r. cena dawki jednostkowej ustalona została na poziomie 1605,96 zł brutto.

Zgodnie z pkt 5.2 i 5.3 pismem protokołu postępowania, ogłoszenie o zamówieniu Zamawiający zamieścił w dniu 16 października 2014 r. w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie, a także na stronie internetowej. W tym samym też dniu ogłoszenie o zamówieniu zostało przekazane Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej.

Zgodnie z pkt IV.1.1 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) przedmiot zamówienia obejmował dostawę radiofarmaceutyku w ilości łącznej 2400 dawek (zgodnie z treścią załącznika nr 2 do SIWZ przywołanego w pkt IV.1.3 SIWZ).

Termin składania ofert, zgodnie z pismem protokołem postępowania, upłynął w dniu 12 listopada 2014 r., o godzinie 10:00. Przed jego upływem pięciu wykonawców złożyło swoje oferty, którzy następujące ceny: zaoferowali Zamawiającemu 1 680 000,00 zł netto (Konsorcjum B-M), 1 936 224,00 zł brutto, 2 449 440,00 zł brutto,

1 910 304,00 zł brutto, 1 858 464,00 zł brutto (Odwołujący).

Mając na uwadze znaczne różnice między zaoferowanymi mu cenami a ustaloną przez siebie wartością zamówienia, Zamawiający skierował do każdego z 5 wykonawców wezwania do złożenia wyjaśnień w trybie art. 90 ustawy Pzp (pisma z dnia 9 grudnia 2014 r.).

Konsorcjum B-M swe wyjaśnienia zawarło w piśmie z dnia 16 grudnia 2014 r.

Zamawiający pismem z dnia 14 kwietnia 2015 r. poinformował wykonawców o uznaniu za najkorzystniejszą oferty złożoną przez Konsorcjum B-M.

4

Wobec powyższego Odwołujący wniósł odwołanie.

Izba, kierując się przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, odwołanie wniesione przez Odwołującego rozpoznała w granicach zarzutów w nim zawartych i popieranych w toku postępowania odwoławczego.

Skład orzekający Izby, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu i podlegających kognicji Izby, doszedł do przekonania, iż sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie, jako takie, nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotną dla rozstrzygnięcia okolicznością była data wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia i wynikające z tej daty konsekwencje.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy Pzp Zamawiający wszczyna postępowanie prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego poprzez zamieszczenie ogłoszenia o zamówieniu w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie oraz na stronie internetowej. I to ten dzień, zgodnie z powołanym przepisem, uznany zostać powinien za dzień wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia. Przepis art. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z dnia 18 września 2014 r. poz. 1232) przesądza, że do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i konkursów wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z art. 5 powołanej ustawy, weszła ona w życie po 30 dniach od dnia ogłoszenia, a zatem w dniu 19 października 2014 r. Skoro zatem, zgodnie z powołanym art. 40 ust. 1 ustawy Pzp, za dzień wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia uznać należy dzień zamieszczenia ogłoszenia o zamówieniu w miejscu publicznie dostępnym w siedzibie Zamawiającego oraz na stronie internetowej (w rozpoznawanej sprawie miało to miejsce w dniu 16 października 2014 r.), do postępowania prowadzonego przez Zamawiającego nie znajdowały zastosowania przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r., które, jak to już wskazano, weszły w życie z dniem 19 października.

Okoliczność ta była istotną dla rozstrzygnięcia, jaki w sprawie był rozkład ciężaru dowodu między Stronami. W świetle przepisów sprzed powołanej nowelizacji, zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121), zwanej dalej kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Analogiczną regulację zawiera przepis art. 190 ust. 1 ustawy Pzp, zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

5

W rozpoznawanej sprawie, jak to zostało ustalone, Zamawiający uznał ofertę złożoną przez Konsorcjum B-M za najkorzystniejszą spośród wszystkich złożonych mu ofert. Wyboru tego dokonał po przeprowadzeniu postępowania opisanego w art. 90 ustawy Pzp, a zatem po uzyskaniu również od Konsorcjum B-M wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny. W takim właśnie kontekście Odwołujący zakwestionował

prawidłowość decyzji Zamawiającego. Twierdził on, iż cena zaoferowana przez Konsorcjum B-M jest ceną rażąco niską, a złożone przez tego wykonawcę wyjaśnienia nie dowodzą twierdzeń przeciwnych.

Zgodnie z powołanym przepisem art. 6 kc, a także odpowiednimi przepisami ustawy Pzp, Odwołujący powinien był dowieść w tej sytuacji zasadności swoich twierdzeń. Tym samym powinien on w sposób rzeczowy odnieść się do przedstawionych Zamawiającemu w trybie art. 90 ustawy Pzp wyjaśnień i wykazać zawarte w nich uchybienia merytoryczne, które mogłyby zostać uznane za wystarczającą podstawę do odrzucenia kwestionowanej oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4) ustawy Pzp. W przypadku, gdyby nie wykazał zaistnienia powoływanych przez siebie okoliczności, jego odwołanie powinno zostać oddalone. Koniecznym było przy tym, aby Odwołujący podjął, co ważne – finalnie skuteczną, próbę wykazania, iż w oparciu o obiektywnie istniejące i znane znawcom odpowiedniego segmentu rynku, na którym działają obaj wykonawcy, przesłanki, nie sposób przyjąć, iż możliwe jest uznanie ceny ukształtowanej na poziomie zaoferowanym przez Konsorcjum B-M za cenę, która nie jest ceną rażąco niską. Przedstawiona przez Odwołującego argumentacja powinna być spójna i oparta na rzetelnych podstawach – winna odnosić się tak do odpowiednich zapisów SIWZ kształtujących odpowiednie elementy oferty mające wpływ na wysokość ceny, jak i wyceny tych elementów na rynku, a ponadto zwracać uwagę na wszystkie istotne dla wyceny przedmiotu zamówienia okoliczności, które w danej sprawie oddziaływałyby na ustalenie ostatecznego poziomu ceny. Stąd też Odwołujący powinien wykazać, że w istniejących realiach rynkowych nie jest możliwe zaoferowanie ceny na tak niskim poziomie, jak uczynił to Konsorcjum B-M. Przyjęcie odmiennego niż opisany rozkładu ciężaru dowodu doprowadziłoby do tego, że wystarczającym po stronie Odwołującego byłoby samo zanegowanie prawidłowości działań Zamawiającego. Rozwiązanie takie na gruncie przepisów sprzed powołanej nowelizacji, w ocenie Izby, nie byłoby właściwe. Z takim, nie popartym żadnymi argumentami stanowiskiem wykonawcy stawiającego zarzuty, zrównać co do wywieranego przez niego skutku, należy również przypadek, gdy odwołujący stawiając zarzuty podejmuje próbę przedstawienia argumentów mających przemawiać za ich słusznością, niemniej jednak przywołane przez niego okoliczności nie znajdują wystarczającego oparcia w przywoływanych przez niego dowodach, bądź też nie pozwalają uznać, że przedstawione

6

przez niego stanowisko odnosi się do wszystkich istotnych elementów cenotwórczych, a tym samym, że jest ono spójne, wyczerpujące i należycie uzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie Odwołujący nie podjął próby udowodnienia (ograniczył się jedynie do ogólnych twierdzeń, niepopartych żadnymi dowodami, czy nawet szczegółowymi danymi mającymi odniesienie do tego konkretnego zamówienia), że cena zaoferowana przez Konsorcjum B-M, w oparciu o obiektywnie istniejące i znane znawcom odpowiedniego segmentu rynku, na którym działają obaj wykonawcy, przesłanki, nie mogła zostać oceniona, jako taka, która nie jest ceną rażąco niską w stosunku do przedmiotu zamówienia.

Co istotne, Odwołujący nie tylko nie zaprzeczył, ale wręcz potwierdził twierdzenia Zamawiającego, zgodnie z którymi na przełomie ostatniego roku istotnie spadły ceny objętego zamówieniem radiofarmaceutyku. Zgodnie z twierdzeniami Zamawiającego, na etapie ustalania wartości szacunkowej zamówienia cena jednej dawki kształtowała się na poziomie ok. 1600 zł. Ustalił on również, że w ofercie złożonej przez Konsorcjum B-M cena dawki jednostkowej ustalona została na poziomie 813 zł, zaś w ofercie Odwołującego na poziomie 833 zł. Tymczasem, w zawartych z uwagi na przedłużającą się procedurę udzielenia zamówienia umowach służących zabezpieczeniu bieżących potrzeb, ceny jednostkowe zostały ustalone na poziomie ok. 325 zł (przedstawiona Izbie umowa z dnia 16 lutego 2015 r.) oraz ok. 299 zł (przedstawiona Izbie umowa z dnia 13 kwietnia 2015 r. – co istotne drugą stroną tej właśnie umowy był Odwołujący). Podane przez Zamawiającego ceny nie były przez Odwołującego kwestionowane. Powołując się na te okoliczności Zamawiający twierdził, że nie miał podstaw, aby uznać, że zaoferowana przez Konsorcjum B-M cena jest rażąco niska.

Jak to zauważyła Izba w orzeczeniu wydanym w sprawie KIO 178/15, KIO 197/15,

KIO 198/15: „Wystarczy poprzestać na konstatacji, iż jak wynika z analizy przywoływanego wyżej orzecznictwa, w przypadku art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy chodzi o wartość rynkową. Tym samym to zastana wartość rynkowa przedmiotu zamówienia, obejmująca jego pełny zakres i wszystkie konieczne do jego wykonania nakłady pracy i materiałów, ustalana przez porównanie cen występującym w danej branży i asortymencie, stanowić będzie punkt odniesienia dla ceny rażąco niskiej. Innymi słowy to realna, rynkowa wartość danego przedmiotu zamówienia, jest odniesieniem dla oceny i ustalenia ceny tego typu”. W rozpoznawanej sprawie Odwołujący nie wykazał, aby w warunkach tak dużych spadków cen na przełomie ostatnich miesięcy oraz przy uwzględnieniu niewielkich różnic pomiędzy poziomem cen we wszystkich pięciu złożonych Zamawiającemu ofertach, sama lakoniczność złożonych przez Konsorcjum B-M przemawiać miała za uznaniem zaoferowanej przez tego wykonawcę ceny za nierealną, będącą znacznie zaniżoną względem uogólnionej i

7

obiektywnej wartości rynkowej przedmiotu zamówienia. Kierując się tym przekonaniem Izba uznała, że nie zostało wykazane, aby postawione w odwołaniu zarzuty zasługiwały na uwzględnienie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba, działając na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba wzięła w szczególności pod uwagę przepis § 3 pkt 2) powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym uzasadnione koszty strony postępowania odwoławczego ustala się na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy. Mając na uwadze fakt, iż Zamawiający przedłożył odpowiednie rachunki, Izba uwzględniła zgodnie z § 5 ust. 3 pkt 1) powołanego rozporządzenia jego wniosek o obciążenie Odwołującego poniesionymi przez niego kosztami wynagrodzenia pełnomocnika, uwzględniając przy tym to, że zgodnie z § 3 pkt 2) lit. b) powołanego rozporządzenia wynagrodzenie pełnomocnika nie może przekroczyć kwoty 3600 zł.

Przewodniczący:

8